

ज

“अकारो व्यञ्जनवर्णभेदः अर्द्धमात्राकालेनोच्चार्यः तस्यो-
त्पत्तिस्थानं नासिकागुगततालुस्थानम् तस्योच्चारणे
जिह्वामध्येन तालुमध्यस्य स्पर्शः आभ्यन्तरप्रयत्नः ।
संवारनादघोषा व्यस्यमाणश्च बाह्यप्रयत्नाः । मातृका-
न्यासेऽस्य वामहस्ताङ्गुल्यग्रे न्यास्यता । वर्णाभिधानेऽस्य
वाचकशब्दा उक्ता यथा

“अकारो बोधनी विन्वा कुण्डली मखदोवियत् । कौमारी
नागविज्ञानी सव्याङ्गुलनखो वकः । सर्वेशसूर्यितो-
बुद्धिः स्वर्गात्मा चर्वरध्वनिः । धर्मैकपादः सुसुखो
विरजा चन्दनेश्वरी । गायनः पुष्पधन्वा च वागात्मा
च विरजिणी” । एतदधिष्ठाहदेवीध्येयरूपं यथा “चत-
र्भुजां धूम्रवर्णां लण्णाम्बरविभूषिताम् । नानालङ्कार-
संयुक्तां जटासुकुटराजिताम् । ऐश्वर्यासुसुखीं नित्यां वरदां
भक्तवत्सलाम् । एवं ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तन्मन्त्रं दशधा
जपेत्” वर्णोद्धारतन्त्रम् । अस्य स्वरूपं यथा “सदा ईश्वर
संयुक्तां अकारं शृणु सुन्दरि ! रक्तविद्युत्ताकारं या
स्वयं परकुण्डली । पञ्चदेवमयं वर्णं पञ्चमाणात्मकं सदा ।
त्रिशक्तिसहितं वर्णं त्रिविन्दुसहितं सदा” कामधेनु-
तन्त्रम् । तस्य माताहृत्ते प्रथमोपन्यासे मरणं फलम्
अशब्दे प्रमाणं दृश्यम् । [५ वाममतौ च मेदि० ।

ज पु० १ गायने २ चर्वरध्वनौ एकाक्षरं को० । ३ ह्रस्वे ४ शुक्रो
अकार पु० ज + स्वरूपे कारप्रत्ययः । जस्वरूपे वर्णे

“अकारो बोधनी विन्वा” वर्णाभिधानम् ।

इति वाचस्पत्ये अकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्यविरचिते

वाचस्पत्ये चवर्गादिशब्दार्थ-

सङ्कलनं समाप्तम् ।

ट

टकारो व्यञ्जनवर्णभेदः अर्द्धमात्राकालेनोच्चार्यः तस्यो-
च्चारणस्थानं मूर्ध्नि । तस्योच्चारणे मूर्ध्निस्थानेन जिह्वा
मध्यस्य स्पर्शः आभ्यन्तरप्रयत्नः । विवारन्नासाघोषा बाह्य-
प्रयत्नाः । मातृकान्यासेऽस्य दक्षिणस्तिचि न्यास्यता वर्णा-
भिधाने अस्य वाचकशब्दा उक्ता यथा “टकारश्च कपाली
च सोमेशः खेचरी ध्वनिः । सुकुन्दो विनदा पृथ्वी वै-
ष्णवी वारुणी नरः । दक्षस्तिगर्दचन्द्रश्च जवा भूतिः पुन-
र्भवः । दृढस्यतिर्घुर्दक्षः प्रमोदा विमला कटिः । राज-
गिरिर्महाधनुर्गोत्रात्मा सुसुखी मरुत्” । अस्य स्वरूपं यथा
“टकारं पञ्चलापाङ्गि ! स्वयं परमकुण्डली । कोटि-
द्युक्ताकारं पञ्चदेवमयं सदा । पञ्चमाणयुतं वर्णं पुष्पत्रय
समन्वितम् । त्रिशक्तिसहितं वर्णं त्रिविन्दुसहितं वरं
सदा” कामधेनुतन्त्रम् । एतदधिष्ठाहदेवतारूपं यथा
“ध्यानमस्य प्रवक्ष्यामि शृणुष्व वरवर्चिनि ! । मातृती-
पुष्पवर्णाभां पूर्यचन्द्रनिभेक्षणां । दशबाहुसमायुक्तां
सर्वालङ्कारसंयुताम् । परमोत्तमदां निधायं सदा शेरसुखीं
पराम् । एवं ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तन्मन्त्रं दशधा जपेत्”
वर्णोद्धारतन्त्रम् । माताहृत्तेऽस्य प्रथमोपन्यासे खेदः
फलम् । अशब्दे प्रमाणं दृश्यम् ।

ट पु० टल-ड । १ वामने २ पादे ३ निःस्वने च मेदि० ।

टक वस्त्रे च० उभ० सक० सेट् इति । टङ्कयति-ते अट-
ङ्क-त । “टङ्कितेनोऽतिपाटने” काशी० गङ्गाक्षवः ।
“वाहटं न च टङ्कितम् न नमितम् नोत्थापितम्
स्थानतः” महाना० । चट् + उल्लेखे । उट्टङ्कितम् ।

टकार पु० ट + स्वरूपे कारप्रत्ययः । टस्वरूपे वर्णे टकारश्च
कपाली च” वर्णाभिधानम् ।

टक्क पु० टकि-बा० कक् पृषो० कपधाबोपच । देशभेदे ।

टक्कदेशीय पु० टक्कदेशे भवः क् । १ वास्तूकशक्ते त्रिका० ।
२ तद्देशमवमाले त्रि० ।

टगण पु० माताहृत्ते पाण्मात्रिकप्रस्तावे त्रयोदशभेदात्मके
गणभेदे तैषामाकाराधिदेवाश्च हन्तोपन्तोक्ता यथा

“(१११) १ शिवः ॥ १११ शशी २ (११११ दिनपतिः) ३
(१११११ सूरपतिः) ४ (११११११ मेघः) ५ (१११११११ अहिः) ६
(११११११११ बरोजम्) ७ (११११११११ धाता) ८ (१११११११११ कलिः) ९